

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 955/22
8.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Радмиле Радић, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиље АА из ..., ... улица број ..., коју заступа пуномоћник Бојана Томашевић, адвокат из Београда, Улица алексиначких рудара број 43, пријем поште: поштански фах 67, 11070 Београд, 27, против туженог ББ из ..., Улица ... број ... и ВВ из ..., ... улица број ..., ради утврђења брачне тековине, вредност предмета спора 73.970.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 2662/17 од 25.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 2662/17 од 25.11.2021. године у ставовима трећем, четвртном и петом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари у односу на парницу која се водила пред Вишим судом у Београду П 156/13, као неоснован. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилца ванкњижни сувласник са 1/2 идеалних делова гараже, десно у дворишту објеката у ... улици број ..., изграђене на кат.парцели бр.... и ..., КО ..., што су тужени ББ и ВВ дужни признати и трпети. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужени ББ да јој на име њеног удела од 1/2 идеалног дела у стицању брачне тековине, исплати износ од 606.315,34 евра са затезном каматом по стопи коју Централна европска банка прописује на евро, почев од 11.07.2007. године, као дана падања у доцњу туженог, па до 25.12.2012. године, а од 26.12.2012. године, па до коначне исплате са затезном каматом која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев

тужиље којим је тражила да се утврди да је суносилац трајног права коришћења – сувласник кат.парцеле бр...., КО ..., њиве III класе, површине 33 м², уписане у лист непокретности број ..., КО ..., што би тужени ББ и ВВ били дужни признати и трпети да се тужиља по основу ове пресуде укњижи као суносилац трајног права коришћења – сувласник кат.парцеле ... КО ..., као неоснован. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужиља, побијајући је у делу у којем није успела у спору у ставу трећем, четвртном и петом изреке, због свих разлога предвиђених одредбом чл.373 став 1 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка је тражила.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе чл. 386 Закона о парничном поступку - ЗПП-а (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд је оценио да жалба тужиље није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП-а на које другостепени суд, пази по службеној дужности, а изрека пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија и позивањем на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП-а.

Према утврђеном чињеничном стању, између тужиље АА и туженог ББ био је закључен брак дана 26.07.1986. године, који је разведен пресудом Другог општинског суда у Београду П 1363/07 од 21.05.2007. године, правноснажном дана 29.06.2007. године. Супружници су, дана 06.03.2007. године, закључили споразум о деоби заједничке имовине, који је постао саставни део пресуде о разводу брака и који је за предмет имао заједнички стечену имовину током трајања брачне заједнице, која се састоји од локала број ..., површине 19,79 м² и број 2, површине 24,71 м², оба на првом спрату пословне зграде у..., ... број ..., саграђени на кат.парц.... и уписани у ЗКУЛ ... КО ..., стан ..., покривене површине 67 м² и наткривене површине 15 м², заједно са покућством, којим је опремљена и половина идеалног дела двособног стана у ..., ... улица број..., саграђен на кат.парц.... и уписан у ЗКУЛ ... КО ..., заједно са покућством које се у њему налази. Свој удео у стицању стана у ... улици број ... у ... од 1/2 идеалног дела, тужени ББ је, уговором овереним код Другог општинског суда у Београду под бр.Ов 4547/07 од 10.04.2007. године, поклонио заједничкој деци – сину ГГ, рођеном 1987. године и ћерки ДД, рођеној 1988. године. Предмет овог споразума није била гаража десно у дворишту објекта у ... улици број ..., подигнута на основу решења бр.351-427/92-III-02 од 26.10.1992. године и одобрења кућног савета од 15.09.1964. године, коју су супружници стекли уговором о купопродаји закљученим са друготуженом, као продавцем.

По разводу брака, уговором Ов.бр.9137/07 тужени ББ је дана 11.07.2007. године купио породичну стамбену зграду у ... у ул.... број ..., саграђену на кат.парцели ... површине 9 ари и 25 м² и кат.парцели ... површине 33 м² и кат.парцеле ... површине 44 м² за цену од 1.018.000 евра. Тужени ББ је почев од 1992. године радио као грађевински предузимач на територији ..., док се тужиља старала о заједничкој деци и домаћинству, повремено помагала туженом ББ у обављању посла његове фирме. Тужиља је 1997. године основала фирму за ... “...”. Тужени ББ је од 1992. године радио

као грађевински предузимач у ..., где је поседовао фирму, док је тужила по професији специјалиста медицине рада са децом живела у ... Новац којим је исплаћена купопродајна цена за купопродају непокретности у ул.... број ... у ... по уговору од 11.07.2007. године, на дан 29.06.2007. године налазио се на рачуну на име туженог ББ у кипарској банци. Новац који је био положен на тај рачун стечен је продајом кућа у насељу ..., а које су продаване у периоду од 2005. до 2007. године, грађене као насеље, од стране ... привредног друштва у коме је тужени ББ био сувласник. Положени новац је представљао добит остварену и изградњом непокретности у ... и насељу у... по основу авансних уплата по основу изградње, те је то заправо био новац фирме који је уплаћиван на лични рачун туженог ББ у кипарској банци, а не његова лична средства, односно зарада. На дан 01.06.2007. године почетни салдо био је 325.814,76 евра, током јуна месеца 2007. године било је више уплата на тај рачун, тако да је укупно стање на дан 29.06.2007. године износило 1.212.630,69 евра. Брачна заједница између супружника је дефинитивно прекинута у септембру месецу 2006. године. Наиме, у јесен 2006. године, непосредно пре него што је тужени ББ саопштио дефинитивну одлуку тужили о престанку брачне заједнице, заједно су испратили заједничку децу и уписали на факултете у ... Тужени ББ засновао је заједницу живота почетком 2006. године са ЂЂ у ..., где су, по разводу брака између овде парничних странака тужиле и туженог ББ, дана 22.09.2007. године и закључили брак. Из ове заједнице тужени ББ има двоје заједничке деце и то ћерку ЕЕ, која је рођена ... 2006. године (пре коначног престанка брачне заједнице), ћерку ЖЖ, рођену ...2009. године.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је извео закључак да гаража ближе описана ставом другим изреке пресуде представља имовину стечену радом у току трајања заједнице живота у браку, иако деобом није била обухваћена, јер је купљена за време трајања заједнице живота у браку, имајући у виду да су испуњени услови за конвалидацију уговора за који није била испуњена форма, јер је у конкретном случају уговор извршен у целости, а предметна непокретност није оптерећена правом прече куповине, нити се пак овим уговором повређују забране изражене принудним прописима, те је наведеном уговору о купопродаји гараже признато правно дејство, сходно одредби чл.4 став 3 Закона о промету важећег у време закључења уговора.

У погледу захтева тужиле да се утврди да је суносилац трајног права коришћења – сувласник кат.парцеле ... КО ..., њиве III класе, површине 33 м², уписане у лист непокретности ... КО ..., првостепени суд је извео закључак да се овом захтеву не може пружити правна заштита, те је захтев одбијен, као неоснован, применом одредбе члана 211 Закона о парничном поступку, зато што тужбом тужила није обухватила сва лица која су у листу непокретности бр.... уписана као суносиоци права коришћења, нити Републику Србију, као носиоца права својине, налазећи да се ради о правном односу који по својој природи захтева да се тужбом морају обухватити сва лица која су његови материјално-правни учесници.

У погледу захтева и тврдње тужиле да је новац на рачуну туженог ББ, којим је дана 11.07.2007. године исплаћена цена на име уговора о купопродаји куће у Улици ... број ... у ..., првостепени суд је закључио да тај новац нису лична средства тужиоца, односно његова зарада стечена у току трајања брачне заједнице, већ да су то средства

фирме која су уплаћивана на његов лични рачун у кипарској банци, стечена продајом кућа у ..., које су продаване у току 2005. до 2007. године од стране ... привредног друштва у коме је првотужени сувласник, те да је новац положен на тај рачун заправо добит предузећа остварена изградњом тих непокретности, по основу извршених авансних уплата по основу изградње. Имајући у виду да тужиља током поступка није пружила доказ да су ова новчана средства стечена радом, односно да представљају зараду тужиоца стечену у току трајања заједнице живота у браку, посебно код чињенице да је заједница живота између супружника прекинута дефинитивно у септембру месецу 2006. године, то према становишту првостепеног суда у складу са правилом о терету доказивања, тужиља није доказала чињеницу на коју се позива, а наиме да се ради о заради тужиоца стеченој у току трајања брачне заједнице, на основу чега би тужиља имала основ за утврђење удела у стицању права својине на овом новцу. Следом наведеног, одбијен је тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име удела од 1/2 идеалних делова у стицању брачне тековине исплати износ од 606.315,34 евра са траженом каматом, као половина износа стеченог за време трајања брачне заједнице, а потрошеног и уложеног у куповину непокретности непосредно након развода брака.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано и оно логично произлази из доказа у списима. Изведене доказе првостепени суд је правилно ценио у смислу одредбе чл.8 ЗПП-а. Наводима жалбе тужиље чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда није доведено у сумњу.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаним делом одлуке примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева за утврђење трајног права коришћења-сувласништва кат.парцеле ... КО ..., њиве III класе, површине 33 м², уписане у лист непокретности број ... КО ..., због непотпуне пасивне легитимације на страни тужених, јер су сви сукорисници парцеле уписани у катастар непокретности у материјално-правном односу према предмету спора, као нужни супарничари, па је било нужно за успех у погледу наведеног захтева тужбом обухватити све сукориснике предметне парцеле, што тужиља није учинила, па је првостепени суд правилном применом одредбе чл.211 ЗПП-а у овом делу одбио тужбени захтев, као неоснован, због чега је у том делу пресуда потврђена.

Неосновано се наводима жалбе тужиље указује да је закључењем уговора о купопродаји тужена ВВ на тужиљу и ББ туженог пренела само она права која су јој припадала по основу издате правноснажне грађевинске дозволе, извршеног уписа трајног права сукоришћења земљишта, те да оваквим захтевом тужиље не би била повређена, нити умањена права осталих лица, уписаних као суносилаца права коришћења на предметној парцели, зато што они нису били учесници истог материјално-правног односа, односно закључења уговора о купопродаји гараже, имајући у виду напред наведени правилан закључак првостепеног суда, да је ради утврђивања својства суносиоца трајног права коришћења – сувласника кат.парцеле, који ће послужити као основ за укњижене овог права, нужно обухватити све суносиоце права коришћења парцеле на којој се тужбом тражи стицање наведеног права.

На утврђено чињенично стање, правилно је, побијаном одлуком примењено материјално право, одбијањем тужбеног захтева којим је тужиља тражила да се обавезе

тужени ББ да јој на име удела од 1/2 идеалних делова у стицању брачне тековине исплати износ од 606.315,34 евра са траженом каматом, почев од 11.07.2007. године.

Према одредби члана 171 став 1 Породичног закона, имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину.

Новчана средства на којима тужила, као претходно питање, тражи да се утврди да представља њен удео у стицању брачне тековине и по том основу, обавезе тужени да јој наведену половину износа новца искоришћеног за куповину учињену након развода брака 11.07.2007. године, којим је купљена непокретност у Улици ... број ..., исплати, како то правилно закључује првостепени суд, не представља имовину стечену радом у току трајања брачне заједнице разведених супружника. Овакав закључак произилази из околности коју је првостепени суд утврдио током првостепеног поступка правилном оценом изведених доказа, а наиме да је овај новац стечен исплатом авансних уплата по основу обавеза према привредном друштву, чији је оснивач овде тужени ББ, на име изградње насеља ... за кога је припрема терена отпочела у периоду од 2005, 2006.године, а изградња током 2006. и 2007. године. Овај новац тужилац искористио за личне потребе, исплатом цене по основу уговора о купопродаји непокретности у Улици ... број ... у ..., након правноснажности пресуде о разводу брака.

Чињеница да је тужени располагао средствима привредног друштва, не чини ова средства имовином стеченом радом у виду зараде тужиоца, а како је то правилно утврдио првостепени суд и како то произилази и из самог исказа тужиле датог у својству парничне странке у коме је навела експлицитно да су новчана средства којима је купљена непокретност у ..., стечена продајом кућа у ... поред ..., које куће су продаване у току 2005. до 2007. године, а грађене, односно читаво насеље грађено од стране привредног друштва – фирме у којој је ББ био ортак, а радило се о ... фирми.

Наведеним исказом у потпуности је поткрепљен и исказ туженог ББ, којег је првостепени суд правилно оценио, у којем је навео да је новац којим је исплаћена купопродајна цена за купопродају наведеног објекта у Улици ... заправо добит, коју је остваривао изградњом непокретности у ... и у насељу ..., те да се радило о авансном плаћању на име започете изградње кућа у ... у којој је изградња започета 2006, а продаја започета 2007. и обављана у току 2008. године од стране фирме чији је он суоснивач.

Правилно је првостепени суд утврдио да је рачун на Кипру на име туженог на који је положен новчани износ, представљао у ствари рачун фирме у којој је тужени био сувласник, прихвативши исказ туженог ББ у којем је објаснио да су новчана средства уплаћивана на банкарски рачун на Кипру, који се водио на његово име, али да се тим новцем плаћала роба која је купована у ..., а касније употребљивана за изградњу непокретности у ..., те да то нису његова новчана средства и да њима није располагао лично, а да је куповином стана злоупотребио новац фирме, који је накнадно надокнадио на основу добити коју је остварио од наведене изградње.

Неосновано се жалбом тужиле указује да првостепени суд није навео шта је утврдио читањем списка приложеног предмета П 156/13 Вишег суда у Београду, имајући у виду да је на страни 11 образложења, претпоследњи став, првостепени суд

образложио одбијање приговора пресуђене ствари у односу на парницу која се пред истим судом водила под наведеним бројем, који је правноснажно окончан пресудом од 30.11.2016. године, а којим је одбијен тужбени захтев тужиље, јер је у том поступку тражено да се утврди да је тужиља по основу брачне тековине власник на пола идеалних делова породичне стамбене зграде у Улици ... број ... у ..., са помоћном зградом и базеном, сукорисник пола идеалних делова кат.парцеле број ... и број ... КО ..., као и породичне стамбене зграде у Улици ... број ... са помоћном зградом, као и накнаду штете за продату половину идеалних делова непокретности у ..., те да не постоји идентитет постављених тужбених захтева у ове две парнице.

Супротно наводима жалбе, извођење доказа на начин предложен у жалби, који представљају понављање навода и предлога из првостепеног поступка, тако што би првостепени суд у овом парничном поступку ценио исказе парничних странака из приложеног списка Вишег суда у Београду П 156/13, као и других писаних доказа из здружених списка, био би супротан начелу непосредности, имајући у виду да за њихово коришћење није прибављена сагласност парничних странака.

Неосновани су жалбени наводи којима указује да из околности наведених у исказу сведока ЂЂ, у којем се изјаснила да је ББ новац који је добио од једног инвеститора, који му је директно уплаћен на рачун, употребио за куповину куће у ..., као и да је сведоку познато да је тужени ББ, након што су деца отишла у иностранству да студирају, новац слао са тог рачуна који је имао на Кипру, ради школовања, проистиче несумњив закључак да је рачун у кипарској банци приватни рачун првотуженог и средства на том рачуну искључиво власништво првотуженог, али и тужиље, те да се ради о њиховим заједничким средствима, стеченим пре правноснажног развода брака.

Ово, имајући у виду да је првостепени суд правилно, применом правила о терету доказивања, утврдио да тужиља није пружила доказе за супротно, код чињенице да се у исказу изјаснила сама тужиља да се радило о рачуну који се користио за пословање привредног друштва, чији је тужени ББ оснивач, док из других предложених доказа није било могуће извести закључак супротан наведеном.

Приликом одлучивања, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, нашавши да нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, те их посебно не образлаже, применом овлашћења из члана 396 став 1 и 396 став 2 ЗПП-а.

Потврђена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу петом изреке, имајући у виду да је донета правилном применом одредбе чл. 153 став 2 ЗПП-а.

Имајући у виду све наведено, применом члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке.

Како тужиља није успела у жалбеном поступку, то јој нису досуђени трошкови састава жалбе, односно другостепеног поступка на основу члана 153 у вези члана 165 став 1 ЗПП-а, те је одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија

Јелена Стевановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић